

λῶν ἐντός 20 ἡμερῶν τοὺς δανειστὰς, ἂν δὲν εὐχαριστῶνται εἰς τὸν ὅρον τοῦτον τῆς ὠφελείας, νὰ ζητήσωσι τὰ δάνεια ταῦτα. — Ὁ μέγας τινὸς πρέσβυς τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα Κ. Θουβινέλ διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ ὑπουργίου τῶν ἐξωτερικῶν.

ΙΤΑΛΙΑ. Ῥώμη. Ἡ φιλελευθεροῦ Βελγικῇ ἐφημερίς ἡ Ἀνεξαρτησία ἀπεκλείσθη τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπικρατείας.

ΠΕΔΕΜΟΝΤΙΟΝ. (Πισμόντε). Ἡ γενομένη στάσις εἰς Σασάρι, πόλιν τῆς Σαρδινίας κατεπαύθη διὰ τῶν ὁπλῶν καὶ τῆς διαλύσεως τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Εἰς τὸ Μαδρίτον κατεσχέθησαν διὰ μᾶς ἑξ ἑφημερίδας.

ΡΩΣΙΑ. Ἡ ἀρχιδούκισσα Μαρία τοῦ Αὐχτεμβερ (ἐξάδελφου τοῦ ἡμ. Βασιλέως) ἐγέννησεν υἱὸν ὀνομασθέντα Γεώργιον. Ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος κοινοποιῶν τοῦτο εἰς τὴν Γερουσίαν ἀνγγέλειεν ὅτι θέλει σέριε ὁ νεογνὸς τὸν τίτλον αὐτοκρατορικῆς ὑψηλότητος. — Ὁ αὐτοκράτωρ θέλει ὑπάγει περὶ τὰ μέγα Μαύου εἰς Βαρσοβίαν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν στρατευμάτων. — Σχεδιάζεται σιδηρόδρομος ἀπὸ Χαρκοβίου μέχρι Θεοδοσίας (Καρᾶς) περὶ τὴν Μζιωτίδα λίμνην. Κατασκευάζεται δὲ ἤδη καὶ ἄλλος ἀπὸ Βαρσοβίας εἰς Πιτρούπολιν.

ΠΕΡΣΙΑ. Αὐστριακὸς τις ἐξιωματικὸς νεωστὶ καταταχθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Περσίας γράζει ὅτι ὁ Σάχ εἶναι εὐμορφώτατος νέος 22 ἐτῶν περίπου ὁ πρόπαππὸς του εἶχε 300 γυναῖκας, ἐξ ὧν ἐγέννησαν ἄπειρα παῖδια, τῶν ὁσίων οἱ ἀπόγονοι ἐπολλαπλασιάσθησαν τόσον, ὥστε οἱ συγγενεῖς τοῦ βασιλέως ὑπαβαίνουναι τὰς δέκα χιλιάδας.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ

Ἀπρίλης εἶναι, γέρον μας πετοῦν τὰ χελιδόνια
Καὶ δένδρα, κάμποι καὶ βουνά, ὅλα μωσχοβολᾶνε.

Πλοκά λαλοῦν τ' ἀηδονία

Καὶ ζευγαροῦναι ἡ πέδικα καὶ οἱ κοῦκοι καλανθοῦνε.

Ἡ γῆ γελάει καὶ ὁ οὐρανὸς μαργαριτάρια χύνει

Εἰς τὰ τριατάφυλλά της,

Καὶ κάποι, κάποι φαίνονται καὶ μαραμένοι κρῖνοι.

Ἀγρίμι κᾶν τοὺς πάτησε, κᾶν ἀπορος διαβάτης.

Σὰν κρῖνο ποῦ μαράθηκε καὶ γέρνει πρὸς τὸ χῶμα,

Ὡ κύτταξ ἔνα λείψανο, μὴ νηὰ καμαρωμένη!

Θαῖρεῖς ποῦ κρένει ἄκωμα,

Ἀλλὰ τὰ λόγια δὲν τ' ἀκούς μ' ἀγγέλου συντε-
χάει.

Κοιμάται ἡ νηὰ σὰν τὰ νερά της λίμνης, ὅπου ἀνέμοι

Καὶ ῥάλας δὲν νυλᾶνε,

Καὶ ὅμως σὰ χελὴν ἔνα πικρὸ χαμόγελο τῆς τρέμει,

Ὡσὰν νὰ λέη Βαρέθηκα, Κόπος σκληρὸς καὶ πλᾶνε

Πόσους ἡ ἀγάπη δύστυχους καὶ νηὸς καὶ νηὸς θά-
[γράη!

Δὲν πόρεσε εἰς τὴν ἀπορία τοῦ Νάσιου νὰ στουρίσῃ,

Βαρέθηκε καὶ πάει

Εκεῖ ποῦ κάθε πλάσμα γῆς ἡ γῆ θὲ νὰ ρουτίσῃ.

Γερουτίσσα γονατιστὴ μὲ δάκρυα φλογισμένα

Τὴν πεθαμμένην ἐβίχει

Μυριολογᾷ ἡ κακότητη, πικρὰ, γαρρακωμένα,
Καὶ κλαίει καὶ σκοτίζεται. Ἄλλο παιδί δὲν ἔχει.

Ἐβπτα Νεράϊδα τοῦ χωριοῦ, ἔβπτα λαμπρὸ μου

[ἀστέρει,

Νὰ ἰδῇς τὴ γῆ πῶς χαίρεται, τοὺς κήπους πῶς ἀν-

Μὲ τὸ χρυσὸ σου χέρι [βίβουν.

Σῆκον νὰ κόψῃς τοὺς ἀρθοὺς, ὁποῦ μοσχομυρίζουν.

Ὡ συμφορὰ μου! Τοὺς ἀρθοὺς τοὺς πόφουν ἄλλα

Τοὺς βλέπουν ἄλλα μάτια, [χέρια,

Εὐὸν μὲ ἀγγέλους οὐρανοῦ τώρα πετᾷ στὰ ἀστέρια,

Καὶ ἐμὲ ἡ καρδοῦλα καίρεται καὶ γέρνεται κομμάτια.

Ξαρθὴ μου! ἀκούς τῆς ἐκκλησιᾶς τὸ σήμαντρο

πῶς κλαίει;

Γιὰ σὲνα κλαίει τὸ σήμαντρο, γιὰ σὲ ἡ λαμπάδα

Καὶ τὸ λιβάρι καίει, [ἀνύρει

Κι ὁ ψεύτης τῆς ἀγάπης σου, ὁ Νάσιος, ξεφαντόνει!

Κακὸ στοιχεῖδ ἡ ψυχούλα της στοὺς ὕπνους σου νὰ

Φοιὰ τῆς θυγατρὸς μου! [γέρν,

Κακὸ στοιχεῖδ νὰ κυνηγᾷ τὸ ροῦσου ἡ πεθαμμένη

Κ' ὕπνο τὴν νύχτα νὰ μὴ βρῇ, στήν ἄκρη ἀν πάς

(τοῦ Κόσμου!)

— Τὸ σήκωσαν τὸ λείψανο τέσσεροι νηοὶ στὸν ὄρυ,

Καὶ ἐκεῖ ποῦ τὸ διαβαίνει γιομάτο ἀπὸ λουλούδια

Ἀπάντησαν στὸ δρόμο

Τραγουδιστάδες καὶ βιολιά, Σωπάσαν τὰ τραγούδια

Μεγάλο θαῦμα ὁ θάνατος, μὲ τὴν ζωὴ νὰ σμίγῃ!

Ὁ θάνατος ριζαίει . . .

Τὴ διώχνει ἡ λύπη τὴ χαρὰ, τόσο ἡ χαρὰ εἶναι λίγη,

Γι' αὐτὸ σωπαίνουν τὰ βιολιά ἕως νεκρὸς περὶν.

Ὁ Νάσιος ποῦχε τᾶρῃνα, τὸ λείψανο γροφίζει,

Καὶ, κτεριος σὰν τὸ κερί, μὲ χέρια σηκωμένα,

Ἐξαρθὴ μου! ξεφονίξει,

Ξαρθὴ μου, ἀν πάς στήν ἐκκλησιὰ, καρτέρα με καὶ

[ἐμένα . .

Καὶ βίχρει στὸ ζωάρι του σὰν ἀστραπὴ τὸ χέρι

Καὶ ἀπάνον τὸ σηκώσει.

Ὅλο εἰς τὰ στήθια ἐχώθηκε τὸ κορτερό μαχαίρι . .

Ἀπεθαμμένος τὴν νεκρὴ, ὁ νηὸς τὴν νηὰ ἀνταμώνει.

Τὸν Νάσιο δὲν τὸν ἔββαλαν, οὐδὲ κερὰ τοῦ ἀνάρῃ

Τὸ δόλιο δὲν τὸν ἔβαλαν εἰς τῆς Ξαρθῆς τὸν τάφο,

Στὴν ἐρημιὰ τὸν θάψαν.

— Σκεφθῆτε, νηοί, τοὺς στίχους μου, μόνον γιὰ

(σὰς τοὺς γράφω.

Γ. Χ. Σαλουάστας.